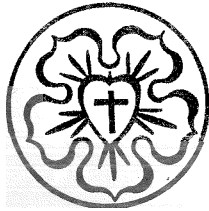

OROSHÁZI

HARANGSZÓ

EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

1994. V. 22.

I. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

ÁRA: 30 Ft

PÜNKÖSDI GONDOLATOK

Az egyház népe számára karácsony és húsvét mellett a harmadik nagy ünnep PÜNKÖSD. A legtöbb ember nem tud mit kezdeni ezzel az ünnepel. Karácsonykor az Isten fia emberré lett, nagypénteken az anyag-testbe öltözött Jézus meghalt a keresztfán, húsvét hajnalán pedig feltámadt a halálból. De mi történt pünkösdkor? Jézus mennybemenetele előtt azt mondta tanítványainak: "Kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja Őt" (Jn 14, 16-17). Ez az ígélet Jézus mennybemenetele után 10 nappal, a húsvét utáni 50. napon, pünkösöd napján teljesedett be. Az apostolok Cselekedetéről szóló könyv leírása szerint: "Amikor pedig eljött a pünkösöd napja, és mindnyájan együtt voltak ..., hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétesztek, és leszálltak mindegyikükre. Megteltek mind Szentlélekkel..." ApCsel, 2,1-40. Ezek, a Jézus mennybemenetele után zárt közösségben élő és imádságban Jézussal beszélő tanítványok a Szentlélek hatására nyitottá lettek a kívülvalók iránt, kimentek a pünkösöd ünnepére Jeruzsálembe seereglett sok nyelvű tömegbe és bátran tanúskodtak a megfeszített és feltámadott Jézus Krisztusról. A Szentlélek által ledűltek a válaszfalak, amelyek ott meredtek köztük és az idegenek között, de megszűntek a nyelvi akadályok is, mert "különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak" (ApCsel 2,4). Itt a bábeli nyelvzavar ellenkezője ment végbe. Különböző népekhez tartozó emberek megértették az apostolok ajkáról hangzó evangéliumot, az Isten szeretetéről szóló jó hírt, amelynek fényében felismerték bűneiket, és "mintha apostoltól: 'Mit tegyünk...?', (ApCsel 2,37). Ekkor hangzott feléjük a megtérésre és a Jézus Krisztushoz vetett hitre hívó szó, amelynek hatására megkeresztelkedtek és hozzájuk csatlakozott háromezer lélek. Így született meg az egyház, a Krisztus titokzatos teste, amely 2000 év óta a Szentlélek jelenlétének és munkájának a színtere.

Az Isten Szentlelke ma tehát az egyház, a gyülekezet közösségében jön hozzánk. Jövetelének, kiadásának ma nincsenek meg azok a külső jelei, amelyek az első pünkösöd napján megvoltak. Ma csendesen, nem látványosan

jön a Lélek, az ígét és a szentségeken keresztül. Isten az egyházra bízta az ígét és a szentségek kiszolgáltatásának feladatát.

A mai embernek is szüksége van a Szentlélekre. Nélküle befelé forduló, önző, féltékeny emberek vagyunk, akik csak szavakban emlegetjük a közösséget, de valójában nem törődünk a felebaráttal, az embertárs sorsával. Szentlélek nélkül, noha mindnyájan magyarul beszélünk, néha mégsem értjük meg egymást. Sokszor nem érti meg a gyermek a szülőt, szülő a gyermeket, testvér a testvért, házastársa a házastársát. Ahol pedig nincs megértés, ott gyakori az ellenségeskedés. Ahol ellenségeskedés van, ott hiányzik a nyugalom a békesség. Az ellenséges indulatoktól meghatározott cselekedetek pedig pusztulást hordoznak magukban. Még Jézus tanítványai is, amikor Isten Szentlelke hiányzott az életükből, tüzet akartak kérni egy samáriai falura, mert nem fogadta be Jézust éjszakai szállásra. (Lk 9, 51-56).

Szentlélek nélkül az embernek nincs belső tartása, ezért könnyűnek bizonyul, és élete, világa olyan lesz, mint a fáról lehullott levél, ahogyan Zelk Zoltán fogalmazta a "Fellel, ha vagy!" című versében, amikor ezt írta: "Szélfúttá levél a világ". Sodródik az ember a bűnben, és az eszmék viharában, mint falevél a sáros őszi utcán, és kétségbeesve kérdezi: "De hol az ág? De ki az ág?" A szentlélek által nemcsak megtudjuk, hogy hol az ág és ki az ág, hanem a levél, az emberi élet visszakerül az ágra, kötődik Teremtőjéhez és Hordozójához, az élő Istenhez. Hasznossá válik, mint az élő falevél, amely árnyékot tart és enyhét ad a munkában elfáradt embernek, és ahogyan az élő levél termeli az élet nélkülözhetetlen feltételét, az oxigént úgy éli meg a Lélek által megleveletett ember az életéhez nélkülözhetetlen szeretetet, mert oda kötődik az élete a szeretet forrásához, Jézus Krisztushoz, aki önmagát adta értünk a golgotai keresztfán.

Végül a Szentlélek Krisztus tanúvá is tesz bennünket, amint tette Pétert és a többi apostolt. Egyben átütő erejűvé teszi tanúskodásunkat, ezzel teremti és megújítja mindig az egyházat, ahol mi is részesei lehetünk a pünkösdi csodának.

Pintér János

EMLÉKEZTÜNK... EMLÉKEZÜNK

Kevés település - város - dicsekedhet azzal, hogy pontosan ismeri keletkezésének idejét. Orosháza e kevesek közé tartozik.

Isten kegyelméből, a harmadszori újratelepítés 1643-ban megünnepelehetők a város alapításának 250. évfordulóját, április 24-ét.

Az emlékezést kezdtem az elején, hogy időrendi sorban beszámolhassak az eseményekről. A város Önkormányzatának megbízottjaival, valamint a rendezésben részt vállaló közösségekkel több alkalommal egyeztettem a soron következő műsorok idejét.

Az ünnepi hét 1994. április 17-én kezdődött. Reggel 9 órakor az Orosházi Fúvószenekar és az I. sz. Általános iskola kórusa tartott szép előadást. 10 órakor ünnepi Isten-áldozatot volt templomunkban, utána felavattuk a templomkertben a zombai ősök emlékére felállított fekete gránitoszlopot.

Este csodálatos zenés darabot láttunk a templomban "Akkért a Zombai harang szől" címmel. A darab előképekben, modern zenévet mutatott be a zombai előzők életét és kálváriáját, amíg a hosszú vándorlás után letelepedhettek itt és megkezdhetik otthonuk felépítését. A darabot Győri Gábor íg. elkészítette és rendezte, nagy sikere volt.

Április 18-án emléktáblát helyeztünk el a déli parókia falán, emlékezve Győry Vilmos egykori volt lelkészre, íróra, műfordítóra, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjára, aki ebben a házban lakott. A templom Győry termében Elek László tartott magas színvonalú előadást "Székács és Győry kapcsolata" címmel. Ezt követően Dr. Szabó Ferenc, a Békés megyei Múzeumok igazgatója az évfordulóval kapcsolatban megjelent könyveket ismertette.

Április 19-én délután hajdani iskolájánál találkozhattunk Dr. Fasang Árpád egykori kántortanítóval és feleségével, Orbán Évával. A volt iskola falán megkoszorúztuk az első Zombai emléktáblát.

Április 20-án a Győry teremben Koszorus Oszkár helytörténész "Jules evangélikus lelkészek Orosházán" címmel tartott nagy érdeklődéssel kísért előadást. Az előadás után a már elkészült "Orosháza jeles" című könyvet többben megvásárolták.

Április 21-én a Művelődési Házban megismételték az "Akiért a zombai harang szől" című műsort, amely itt is nagy sikert aratott. Utá-

na vetítették az "Aldott légy ő Orosház" című videofilmét. A film a 250 évvel ezelőtti történeteket elevenítette fel több előadóval.

Emlékezetes szép este volt április 22-én, amikor a testvérgyűlekezetek műsora hangzott el: cnekkel, verssel, előszóval és videóvetítéssel. Közreműködtek a Zombai, Tampere Harmála (finn), Fazekasvarsánd (erdélyi), Warmbronn (Németország) evangélikus gyülekezetek tagjai.

Április 23-án 10 órakor ünnepi képviselőtestületi ülés volt a Városháza nagytermében. Az ülést Dr. Gulyás Mihály polgármester nyitotta meg, emlékezve a 250 éves történelmi eseményekre, majd a meghívott városok képviselői mondták el köszönetüket. Ezután került sor a dísznagyi oklevél átadására, melyet Nagy Gyula néprajzkutató, nyugdíjas múzeumi igazgató kapott. Az Orosháza Városi Kétnyelvű Dr. Szabó Ferenc a Békés megyei Múzeumok igazgatója, Koszorus Oszkár helytörténész és az Orosházi Lányok (vezetője Dinnyés István) vehettek át.

17 órai a templomkertben, a harang mellett a Kuusankoski (finn) és az Orosházi Helytörténész Társaság által tartott koncert volt, melyet népszerű táncok zártak le. Este a templomban díszhangverseny volt, melynek résztvevői az Orosházi Fúvószenekar, a Madrigál kórus és a József Antál Általános Iskola Gyermekkara, melyet szép szá-

má hallgató tanzenés kísért.

Április 24-én 9 órakor a Szőlő Városrészben épülő új evangélikus templom alapkövetőjét Dr. Harmati Béla püspök, Tóthszki László, Balta Árpád, Pintér János esperes segédlelkész végezte. Szép számú látogató volt jelen volt városunk polgármestere, Dr. Gulyás Mihály és az Evangélikus Élet főszerkesztője, Tóthszki Mihály.

10 órakor ünnepi ökumenikus istentisztelet volt a nagytemplomban. Igéje olvasott Dr. Fasang Béla püspök, de résztvettek a testvérgyűlékek tagjai is. Aznap volt az ünnepély díszvendége, Dr. Fűr Lajos honvédelmi miniszter, valamint a város önkormányzatának tagjai dr. Gulyás Mihály polgármester és Németi Béla alpolgármester is résztvett. Az ünnepély vezetője volt a Zombai és Orosházi evangélikus gyülekezetek vezetője dr. Gulyás Mihály. Az istentisztelet után dr. Fűr Lajos díszbeszédet mondott, melyben megemlékezett a város 250 éves történelméről. Az ünnepélyt a város önkormányzatának tagjai is megpártolózták.

Popmuzika 12 órakor a harangok zúgása között hangzott fel az a szeléta, amely "Aldott légy ő Orosházán" címmel a Szőlő Városparkban állított emléktáblát megemlékezik az ünnepély felavatására. Előadott Dr. Gulyás Mihály polgármester ismertette Orosházát 1743-ban történt újratelepítését. Történelmet. Az avatóbeszédet Dr. Fűr Lajos honvé-

delmi miniszter mondotta, több ezer hallgató előtt. Aldást mondott Dr. Harmati Béla püspök.

Az Emlékpark megálmodója és alkotója Szervátiusz Tibor szobrászművész, aki szintén jelen volt az avatáson.

14,30-kor a "Hajnal" óvodát áldotta meg Dr. Harmati Béla püspök úr, és az ünnepség keretében az óvodások szép műsorral tették emlékeztetessé ezt az alkalmat.

Az ünnepi hét záró eseménye a Művelődési Házban a testvérvárosok művészegyütteseinek előadása volt. Az esten felléptek: a Zombai Hagyományörző néptánc együttes, a Kuusankoski fúvószenekar, a Nagykárolyi könnyű- és népzenei együttes, az Alföld Néptáncegyüttes, Domán Ildikó és Józsa Mihály versmondók, a Kodály Zoltán Gyermekekórus és az Orosházi Fúvószenekar. Az előadást lelkes közönség tapsolta végig.

Benkő Pal
egyházközségi felügyelő

Fények és árnyak...

A Győry Vilmos téri "Alvégi" parókia ablakai északra néznek, mégis világosak és melegek a szobák. A templom hatalmas déli homlokzata a nap és év minden szakában bevilágítja a lakást, visszaverve a nap sugarakat. Szép és mély értelmű gondolat: a templom, mint a fény közvetítője, továbbadja. Orosháza 250 éves történelmében ez élő valóság volt és hiszem, ma is az. Atvitt értelemben sokak lakásba világíthat be a templomból áradó fény, igazán barátságos hajlékká változtatva ezeket. Hány és hány prédikáció hangzott el e monumentális falak között és visszahangzott tovább a szívekben, majd egyszer a szeretet ragyogó cselekedetévé vált egy családban.

A múlt fényei voltak "Orosháza jelesei": jelekészek, tudósok, művészek, közéleti személyiségek, akik tiszta szellemiségükkel, erkölcsiségükkel fényt hoztak e település életébe. Nem Prometheusként lopták, hanem az igazi nagy emberek alázatával kérték és kapták Istentől a tüzet, a fényt. Erre bizonyították a valóban kiemelkedő egyéniségi Győry Vilmos szép cneke:

"A szent erőt, én Istenem, te adjad.
Elesni, veszni hívedet ne hagyjad,
Te adj erőt, míg tart a küzdelem!
Benned bízom én erős Istenem!"
/428. ének 3. vers/

A múlt fényei ragyogtak fei április 17-24 között a jubileumi héten. Sokakat vonzottak e fények! Néhányszor megtelt a templom úgy, mint már régen nem. Háromszáz gyermek - óvodástól a gimnazistáig - állt a kultúrház színpadán, énekelve evangélikus himnuszunkat. Fialatok átszellemült játéka és éneke a templomban és a színpadon... Nagyszerű előadások és három vaskos könyv... emléktáblák, emlékművek... templom alapkövetétel... egyházi óvodánk megáldása...

Fényt hoztak magukkal a kis zombai gyülekezet küldöttei. Sugárzó arccal mondtak köszöntőt finnek és németek. Talán kissé derűsebben indult haza a fazekasvarsándi küldöttség oda, ahol csak titokban lehetett megünnepelni a gyülekezet kétszázadik születésnapját.

Az ünnep tolongásában, vagy a terített asztalok mellett

sokan kerültek egymáshoz közelebb. Idegenek lettek barátokká és fagyos tekintetek oldódtak fei a mosoly viszonzásában. Akinek nyitott, érző szíve van, sokat begyűjthetett az ünnep meleg fényéből!

De törvényszerű, hogy ahol a fény megjelenik, ott árnyék is beköszörög. Sajnos így történt, igen.

Az orosházi alvilág sötétséget nem tudta elűzni az ünnepi fény. Hétvégeken újra betörnek néhány ablakot városzerte sötét lelkű ifjak. Az április 30-i fáklyás felvonulás fényeit is követte az árnyék: a Győry emléktábla mellett valaki leszaggatta a koszorút és további ablakok estek áldozatul a féktelen ünneplésnek. És dúlt a választási kampány. Bántó feliratok a falakon és az asztalon...

És újra megfagy a mosoly. Ingatag hitűek latolgatják, ritkábban járjanak-e templomba, nem volt-e korai visszatekintés az ősök hitéhez...

A szél felhőket hajít az égen, olykor hosszabb időre bebőrül, majd ismét felfoldul az ég. Távolok és leveledek vagyunk, ha árnyekos idők jönnek és várjuk a fényt, a meleget.

Pedig, ha van árnyék, van fény is! Minél sötétebb az árnyék, annál erősebb a fény! Csak tőlünk függ, hogy a sötétség, vagy a fény felé fordulunk-e. Még valami: a fény mindig felülről jön és az árnyék mindig alul marad.

Figyeljünk Jakab apostol intésére:
"Ne tévelyegjétek, szeretett testvéreim; minden jó adomány és tokeletes ajándék onnan feiülről, a világosság anyjától száll alá, akiben nincs változás sem fénynek és árnyéknak váltakozása" /Jakab 1,16-17/

Bizonyosságot jelentenek számunkra Krisztus szavai is:
"En vagyok a világ világossága, aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé az élet világossága." /János 8,12/

Testvér! Fordulj a fény felé! Fogadd be és továbbítsd a fényt! Ha a fény felé fordulsz, az árnyék a hátad mögé kerül - ez nemcsak a fizika törvényei szerint igaz, de így van a keresztyén életben is.

Győri Gábor

Gratulálunk!

Április 23-án délelőtt az orosházi önkormányzat ünnepi ülésen emlékezett meg a városalapítás 250. évfordulójáról. Dr. Gulyás Mihály polgármester itt adta át az "Orosháza Díszpolgára" kitüntetést Nagy Gyula nyugalmazotti múzeumigazgatónak, ugyanakkor "Orosháza Városért" kitüntetést kapott Dr. Szabó Ferenc, a megyei múzeum igazgatója, a Kodály Zoltán Gyermekkorús (vezetője Dinnyés István) és Koszorus Oszkár, a könyvesbolt tulajdonosa, helytörténeti kutató.

Szerkesztőségünk nevében gratulálunk minden jutalmazottnak, megkülönböztetett tisztelettel Nagy Gyulának és Koszorus Oszkárnak, akik hosszabb ideje töltenek be tisztségeket egyházunknál.

Az adományozás alapjául szolgáló munkásságukat egészen vázlatosan ismertetjük:

Nagy Gyula 1911-ben született Orosházán, 1932-ben szerzett tanítói oklevelet. 1950-ig tanított különböző helyi iskolákban. Időközben az orosházi múzeum szervezésével és vezetésével bízták meg. Mint néprajzkutató, évtizedekig tanulmányozta a Vásárhelyi pusztai hagyományos földművelését, állattartását és az ott lakó parasztek életét, melyekről maradandó értékű könyveket írt. Napi munkája mellett szerkesztette a múzeum több évkönyvét és az 1965-ben napvilágot látott kiemelkedő értékű Orosháza története és néprajza című munkát. 1977-ben vonult nyug-

díjba, még több mint egy évtizedig dolgozott a múzeumban, két kötetben jelentette meg önéletrajzát. Egész életében kitartóan dolgozott Orosházáért, hozzájárult a város hírnevének gyarapításához.

Azt már mi tesszük hozzá, hogy Nagy Gyula az utóbbi évtizedben kapcsolódott be élénkebben egyházközségünk életébe, a képviselőtestület tagja jelenleg is.

Koszorus Oszkár 1942-ben született Orosházán, 1960-ban érettségizett a helyi Táncsics Gimnáziumban, 1966-ban Szegeden könyvtárosképzőt végzett, majd a nyíregyházi Tanárképző Főiskolán tett államvizsgát és okleveles könyvtáros lett. 1971-ig dolgozott az orosházi Járási-Városi Könyvtárban, majd 1991-ig könyvesboltvezető volt, 1992-től magán könyvkereskedő. Negyedszázada foglalkozik helytörténeti kutatással, szerkesztette a Juhász Balázs Gyűjtőklub hat évkönyvét, több könyv munkatársa volt, néhány önálló kötete is megjelent, melyek közül az "Orosháza jelesei" című a legjelentősebb. Minden munkájában igyekszik az orosházi szellemiséget, tudatot és a helyi kötődéseket erősíteni. 1969-től presbiter, második ciklusban egyházmegyei jegyző.

Amikor szívből gratulálunk testvéreink kitüntetéséhez, további életükre Isten áldását kérjük!

Rihár János

Ünnepelt az egyházi tagozat

Az ünnepi hét programja kedden az iskolához és óvodához kapcsolódott. Az ünneplést hosszú előkészület, lázas munkálkodás előzte meg. A felnőttek és gyerekek egymást segítve azon fáradoztak, hogy emlékezetessé tegyék ezt a napot a meghívott vendégek és önmaguk számára is.

Az előkészületekről kérdeztem Jantos Istvánnét, az iskola igazgatónőjét, aki így foglalta össze gondolatait:

-- Az ünnepi alkalomra készülve a hála és köszönet együttes érzései fogalmazódnak meg bennünk. "Mindenedig megsegített bennünket az Úr" - ez az ősi felirat áll az cserklyeként őrzött harangunkon - ez a gondolat segített és segít ma is bennünket, ha a távoli vagy a közelmúlt eseményeire gondolunk. Megtartott bennünket ebben a városban, ebben az iskolában és ebben a hitben. Ezen gondolatok hatottak át bennünket az ünnepi készülődés időszakába.

-- Honnan jött a gondolat, hogy egy iskola közössége ilyen nagy munkáival járó feladatot vállaljon magára?

-- Az evangélikus iskolatörténeti kiállítás gondolatát Musztafáné Horváth Györgyi tagozatvezető nevelő kezdeményezte. "Ezeréves a magyarországi iskola" címmel a Közoktatási Minisztérium pályázatot hirdetett, s az elkészült elméleti anyaghoz kapcsolódott a kiállítás. Ebbe a munkába az egyházi tagozatos nevelőkön kívül iskolánk szinte minden dolgozója bekapcsolódott. Külön szeretném kiemelni Dr. Horváth Antalné áldozatos tevékenységét, aki szakértelmével és lelkes odaadással szolgálta a sikeres munkát. Segítséget kaptunk a gyűjtőmunkában a gyülekezet tagjaitól is - amit itt is szeretném megköszönni - és elismert, neves szakemberek is támogattak bennünket tanácsokkal, levéltári anyagokkal. /Dr. Jácsoi József, Koszorus Oszkár/

Az összegyűjtött dokumentumokból Nagy Sándorné készített dolgozatot, amely felöleli az evangélikus népiskolák történetét. A kiállítás megnyitása élményt jelentett minden jelenlévő vendég számára. Erről így emlékezik Jantos Istvánné.

-- A városi programban is kiemelkedő eseményként szerepelt az ünnepélyes megnyitó. Külön felejthetetlennek tette az orosházi emberek számára ezeket a perceket id. Fasang Árpád jelenléte és megható, szívhez szóló beszéde. Szavait a hitben való meggyőződés és az abban eltöltött tartalmas élet bizonyágtételeként hallgathattuk. Sokan örülhettek a volt tanítványok, kollégák, ismerősök közül a vele való személyes találkozásnak.

Megható és szívbemarkoló pillanatokat élhettünk át az utóknak hűségesen megőrzött, utolsó evangélikus iskolai osztály zászlarjának átadásakor. Gulyásné Veress Zsuzsa hitvallása pályájáról, önmagáról mélyen maghatotta a hallgatóságot. Ő őrizte meg hittel és szeretettel azt a zászlót, amit Macher Lajos, egykori tanítója bízott rá, s adta tovább a következő generációnak, bízva abban, hogy majd méltó helyre kerül. Szokodi László tanár ur most iskolánkra bízta a nevezetes zászlót.

-- Mi volt a cél a kiállítás megrendezésével és milyen tárgyi emlékeket sikerült összegyűjteni? - Kérdeztem Musztafáné Horváth Györgyit, aki a megnyitón is ismertette a kiállított anyagok rendszerezését.

-- Nem csak a régi tárgyak összegyűjtése volt a célunk, hanem felrészni az orosházi evangélikus családok emlékezetét, beműteni egy kutatómunkára való készséget a nevelőkben, szülőkhöz és a tanulóknak.

Bemutattuk a régi kis iskolákat vagy a helyüket, a tanítók névsorát - akikre tisztelettel és büszkén emlékezünk -, vállalva a nemzet napszámosa címet, mivel mi is szolgálunk akarunk. Egymás mellé sorakoztattuk a tanulói munkákat, a szemléltető eszközöket, korabeli tankönyveket, ezekből a tankönyvekből kiemelt, felnagyított oldalakat, módszertani segédanyagokat. Kíváncsi, hogy mindig nemes iródmű anyag - Gárdonyi, Petőfi, Arany János jeles művei - szolgálta a becsületes életre, a hazaszeretetre nevelést. Régi bibliák, értesítők, bizonyítványok, hittan és énekeskönyvek együtt találhatóak a jutalmazást célzó iges lapokkal, hitmélyítő könyvekkel.

A kiállítás röviden bemutatja az evangélikus egyházi ta-

gozat jelenét is, a jövőről pedig azt valljuk, hogy az Isten kezében van és jól példázza a következő idézet: "Aki elkezdte bennetek a jó dolgot, elvégzi Krisztus Jézus napjaitig" /Fil. 1.6./

A kiállítás még több hétig nyitva áll a látogatók számára. Már eddig is sokan keresték fel a város érdeklődő polgárai közül felnőttek és iskolás csoportok egyaránt. Erről tanúskodnak a vendégkönyv feljegyzései.

Este a Művelődési Ház színháztermében a három oktatási intézmény: a Hajnal Óvoda, a 2. sz. Általános Iskola egyházi tagozata és a Táncsics Gimnázium egyházi osztályai közös műsorral emlékeztek a városalapító ősökre.

Az óvodások "Az ígéret földje felé" címmel bibliai jelenetet mutattak be, mely az egyiptomi szolgaságból való szabadulás történetét és a 10 parancsolatot dolgozta fel gyermeki megközelítésben. Az iskolások műsorának címe: "Hitvalló ősünk" volt. A felkészülés időszakáról emlékezik Jantos Istvánné:

-- Iskolánk egyházi tagozatán kialakult szakmai, testvéri közösség minden tagja elkötelezetten, időt és fáradságot nem kímélve, szeretettel és türelemmel foglalkozott a próbákon a gyermekekkel. A tervezés időszakában közösen gondolkodtunk Győri Gábor igazgató lelkész Úrral, aki öt-

leteivel és a zenei anyag kidolgozásával segített bennünket. A műsor összeállításában, szövegtövének írásában többen is résztvettek.

A jelenet feldolgozza zombai ősünk viszontagságos útját és Orosházán való otthonra találását, különösen kiemelve hitükhöz való ragaszkodásukat és annak megtartó erejét. Vezetőjük Dénes tanító volt, aki azonnal munkához fogott, hogy "ne maradjon tudatlan a kis magyar". Ő a példaképe annak az értelmiséginek, aki felvállalja a nép irányítását és a szenvedésben való együttműködést. De példaként állnak hitvalló ősünk a mai gyermekek előtt is egyházukhoz való ragaszkodással.

A gimnazisták Győry Vilmos evangélikus lelkész és író művét mutatták be "A lelkész - költő üzenete" címmel, amely az ősmagyarokat kutató Julianus barát vándorlásáról szól. Mivel az evangélikus lelkész műve katolikus embe-rről szól, így érvényesült az ökumenizmus. A darabot Bánkiné Dr. Borbély Mária tanította be.

A jubileumi műsoros est programját a városi zeneiskola kamarazenekara színesítette.

Szemenyei Sára

250 év családnevek tükrében

Megadatott számomra az a szerencse, hogy honalapító ősünk két és fél évszázad előtti életének színterén, Zombán többször is megfordulhattam. Mégis csak hét évvel ezelőtt, pontosabban 1987 nyarán szántam rá magamat arra, hogy a zombai katolikus temető mögötti temetőben a néhai elődök nevei után kutassak.

Dr. Hajdú Mihály: Az orosházai története 1744 előtt című kitűnő tanulmányának köszönhetően tudtam, a népmozgalmi adatokat nem könnyű követni, s a családnevek tengeréből hiteles hangzású neveket meríteni még nehezebb. E sorok írója nem is elemző tanulmány írására vállalkozott, csupán a történelmi tények és az 1744-ben Orosházára települt evangélikusok névanyagának ismeretében egyszerű, etimológiai szakértői sem igénylő, immár újkori családnév-összehasonlítást kívánt végezni. Ugyanis a zombai temetőben általam feljegyzett harminc családnév néhai viselői az utóbbi ötven éven belül hűnytak el. /Vallásuk mibenlétére a zombai anyakönyvek adhatnak választ./ Olyan régi sírokra nem találtam, melyek jelen tárgyunkat érinthetnék.

A családnévek a következők:

Ambrus	Dani	Horváth *	Kiss *	Németh *	Sipos
Békési	Erős	Kelemen	Kovács *	Pesti	Szabó *
Borbély	Fazekas	Kerekes	Madarász *	Pintér	Takács *
Boross *	Fülöp	Keresztes	Mocsári	Sebestyén	Tóth *
Csíki	Gémes	Kellier	Nagy *	Simon	Varga *

A feljegyzett harminc családnévből tizenegyet csillaggal jelöltem meg. Ezek a családnevek az 1744-ben Orosháza alapítására települtek nevei közt is szerepelnek. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy mindannyian Zombáról jöttek Orosházára. Viszont a felsorolt harminc családnév - legjobb tudásom szerint - Orosházán mai összehasonlításban kivétel nélkül előfordul.

Ha a fentiekén túl más összehasonlítási lehetőséget is figyelembe veszünk, érdekes adatokra bukkanhatunk. Például: a gyulai szandzsák 1567. évi orosházi összeírásában 59 családnévből hét: Dani/Kis/Kovács/Nagy/Szabó/Tóth/Varga családnevek, míg az 1579. évi összeírásban 68 családnévből nyolc: Dani/Kerekes/Kis/Kovács/Nagy/Szabó/Tóth/Varga családnevek azonosak a közel kétszáz évvel később Zombáról és más dunántúli részokről Orosházára települtek neveivel.

E nevek - és tulajdonosaik- vándorlása nem bizonyíthat mást, minthogy történelmi utunktól legalább annyira elválaszthatatlanok vagyunk, mint földi árnyékunktól.

Verasztó Antal

Egy álom valóra válik

Épül a zombai templom!

Egy álom valóra válik ... épül a zombai templom!

Kétszázötven évvel ezelőtt elűzték az evangélikusokat Zombáról. Így épült fel Orosháza ... Kétszáz évvel később a felvidéki Alsószeliből evangélikusokat telepítettek Zombára.

Csodálatosan szép templomot kellett otthagyni szülőfalujukban. Nem volt Más választás. Negyvenhat éven át - lelki otthon nélkül - mégis megmaradt egy közösség. Él ma is, s vágyakozott egy templomra.

Benczúr László Ybl díjas mérnök tervei szárnyakat adtak az álmódzó csapatnak: 1992 telén elkezdődött az építkezés. Elkészültek az alapok az Isteni Megváltóról elnevezett szerzetes rend adományozta telken. Majd falak indultak a magasba, s különleges ácsszerkezet fogta össze az ég felé törő téglasorokat. Az egyszerű kresztben csúcspontjára ért az épület.

A belső munkák most folynak. A vakolat elkészült, a villamos vezetékek átszövik a falakat, a vízcsap is megnyitható... Még egy szigetelés, s jöhet a padlófűtés, majd a burkolás. Aztán néhány asztalos munka, meszelés, sok-sok számla kiegyenlítése, tartozás törlesztése, s a kör alakú templom. Isten kezét szimbolizálva, magába ölelheti a gyülekezetet.

Május 22-én (délután 3. óra) reménységünk szerint felavathatjuk a templomot. Dr. Harmati Béla püspök áldó szavai és templomszentelési szogálata után elindulhat - most már saját hajlékban - az istentiszteleti élet. (Ugyanakkor hangversenyeknek, értékteremtő kulturális programoknak is otthont ad az új templom).

Hálásan köszönjük az eddigi támogatásokat embereknek és közösségeknek, akár anyagiakban, akár társadalmi munkában tették.

Zomba község Tolna megye szívében fekszik a Szekszárdról Siófokra vezető főútvonal mentén. Lakosainak száma megközelíti a három ezret. A történelem vihára sokféle embert hozott, s vitt e területről. Ma is több népcsoport él itt - békességben egymással.

Vezetői - Szulimán Ferenc polgármester és Dr. Fábián László jegyző - valamint a képviselő testület tagjai szeretettel segítettek a legkisebb közösség, az evangélikusok nagy vállalkozását és igyekezetét.

A római katolikus egyházközség - élén Dr. Demse Péter esperes-plébánossal - ökumenikus nyitottsággal fogadták a testvéregyház terveit.

A falu lakossága nem csak anyagiakban, hanem jelentős társadalmi munkában is hozzájárult a templom építéséhez.

A nagy munka utolsó fázisában Isten segítségét és emberek támogatását kérjük, hogy az álom valóra válhasson...

A kicsiny gyülekezet minden tagja hálás azért, hogy az Isten-háza építés részese lehet. Legyen ez az épület a békesség, a alálkozások, a megnyugvás helye, ahol -reménységünk szerint- évszázadokon keresztül emberek kereshetik, s megtalálhatják a boldogságot, az igazi életet.

150.000.- Forinttal indultunk...

Ma már egyértelmű, hogy az épület ára -elkészülte napján - forgalmi érték szerint 8,5 millió Forint lesz.

Ebből mintegy 6,5 millió Ft. érték készült el. Ebből 4,8 millió kifizetésre került, 1,7 millió pedig társadalmi munkában, vagy természetbeni támogatásban épült be.

További 2 millió hiányzik a befejezéshez. Ehhez kérjük támogatását, ötleteit, segítő szeretetét.

Számlaszámunk:

OTP Szekszárd

(469-98000) 840-730-2

Evangélikus Egyház, Zomba,

Felügyelő: Pintér György

Lelkész: Hafenscher Károly

Pénztáros: Patócs Sándorné

Ima a városomért

Uram, hálát adok neked a városomért. Teremtő tervedbe a város is beletartozik. Itt adsz nekem életteret. Minden szükségessel ellátsz. Itt kibontakozhatom, közösségben élhetek. Hálát adok az emberekért, aki ezt lehetővé teszik.

Uram, panaszkodom a városom miatt. Sok itt a bűn. Nincs mindenkinek munkája. Sokszor kérdezik, hogy miből éljenek. - Nincs mindenkinek közössége. Kérdezik, hogy kívül élhetnének közösségben. - Nincs mindenkinek életcélja. Sokszor kérdezik, minek éljenek.

Panaszkodom Uram, az égbekiáltó kétségkedés miatt, és a fokozódó erőszak miatt. Városomban néha félelem fog el.

Uram, kérlek bocsáss meg a városomnak. A tehetőségek gyakran cselkedtek felelőtlenül, az illetékesek szívtelenül, és az elnyomottak nyomorúságukban - kíméletlenül. Mindnyájuknak bocsásd meg, Uram, a vétkeiket.

Uram, kérlek a városomért. Ajándékozd meg békességgel. - Kérlek felelős vezetőkért. Mutasd meg nekik az igazsághoz vezető utat. - Kérlek a szenvedőkért. Ajándékozd meg őket reménységgel. - Különösen kérek a gyermekekért és a fiatalokért. Ne engedd, hogy védtelenek maradjanak. Állíts melléjük olyan nevelőket, akik segítenek nekik meglátni a Te szeretetedet.

Uram, kérlek a városomban élő keresztyénekért. Bár kisebbségben vannak, adj nekik erőt, hogy ne hallgassák el a nevedet, hirdessék bocsánatodat, hívjanak másokat is a te követésedbe. Ajándékozd meg őket kegyelmeddel, hogy életükkel Rólad tegyenek bizonyosságot. Mindenkit ajándékozz meg ezzel.

Uram, te új várost fogsz teremteni. Engedd, hogy abból egy sugar máris most jusson a városunknak. Magasztaljuk áldott Nevedet. Amen!

Dieter Roll

(közli a "Vetés és aratás" evangéliumi folyóirat 31. évf. 2. szám 1993.

Az ünnepi események után... Visszapillantás

Szubjektív, azaz elfogult krónikásként vállalkozom erre az írásra. Az elmúlt esztendő végén kerültem a jó hírű orosházi gyülekezetbe lelkesítő szolgálatra, szorongva, de határozottan azzal az érzéssel, hogy nem pusztán az én döntésemnek köszönhetően.

Szoigálatom megkezdése után pár héttel hallottam először az ünnepi készülődésről. Hallottam, de különösebben nem érintett meg, nem keltette fel az érdeklődésem. Megint egy rendezvénysorozat a sok között - gondoltam. Felületes ítéletemet hamar eldobhattam. Láthattam, majd részese lehettem az egyre lelkesebb készülődésnek. Előkészület a vendégek fogadására belföldről, külföldről, s láttam, hogy lesz gyülekezeti és városi ünneplés közösen is, párhuzamosan is: lesz új templom alapkövének letétele, emlékoszlop és emlékpark avatása... egyre jobban kezdtem felfigyelni az események halmozódására.

Alig fél évvel korábban egy másik gyülekezetben élhettem át a város és a gyülekezet jubileumának ünneplését, de minden különösebb pompa és ünnepi külsőség nélkül. Az egyetlen vasárnapra koncentrált ünneplés ott annyira észrevétlenül maradt, hogy alig hagyott nyomot valakiben is. Így magam is közömbös szemielője voltam a kurta ünneplésnek, ezért sem izgatót különösebben az, hogy az orosháziak 250 éves jubileumra készülnek.

Legelőször akkor csodálkoztam el igazán, amikor a városi és a gyülekezeti műsor-tervezet a kezembe került. Éreztem rögtön, hogy ez nagyléptékű, mert hosszabb időt vesz igénybe, s különösen is koncentrált lesz egy jeles hét, amit az ünnepi vasárnap koronáz meg.

A szubjektív, azaz elfogult krónikásnak nem feladata a pontos kronológia, sem a dátumok utalmasan lexikon-ízű sorjázása, hanem szeretné az egésznek a lelkiségét papírra vetve a maga és az olvasói számára írott formában megőrizni. Az elfogult krónikás természetesen a lehetetlenre vállalkozik, mert lelkiséget papírra vetni szinte lehetetlenség, ám halvány remény van rá, mert belső kényszer diktál. Tagadhatatlanul eleinte azt éltem át együttérzettel a fáradozókkal, de kívülről nézve a készülődést, hogy figyeltem, hová is helyeztettem Gazdám. Az ünnepi hét azonban lassan, de fokozatosan lenyűgözőtt. Egyszer csak azt vettem észre, hogy boldog és

örömteli büszkeséggel, egészséges lokálpatriotizmussal együtt ünnepelek én is. Kimondhatatlan melegség járta át a szívem április 17-én vasárnap az istentisztelet utáni emlékoszlopunk avatásán, amikor végig tekinthettem az igen nagy létszámú emberi koszorún a templomkertben. Örömteli meglepetéssel láttam, hogy milyen komoly az érdeklődés a legkülönbözőbb stílusú és tartalmú alkalmaink iránt. Nagyon sokat tanulhattam, Orosháza múltja és jelene élővé vált a számomra. Most ezen a héten éreztem először, hogy igazi szilárd talajon járok, a valóság vesz körül. Meghatottól, a fiatalok előadása, a darab (Akiért a zombai harang szól) ügyes és értő összeállítása, emléktábla avatások, előadások megteremtették bennem a hazaérkezés élményét. Az egyházi intézmények gyermekei és fiataljai kápráztattak el szinte amatőr előadásukkal, és jelezték az értelmes jövőt. Két gyülekezeti termi előadás (Élek László és Koszorus Oszkár) döböntött rá, hogy Orosháza múltja ragyogó kincseshánya, nagyszerű szellemi és lelki kincseket rejt magában: Isten megújító szeretete újra és újra forrásként használhatja lelki feltámadásunk érdekében. Iskolánk kiállításai mellett sem mehetek el elismerő szó nélkül, bár itt is csak arra telik, hogy rácsodálkozzam a gyökereinkre.

A hét második felében egymás után futottak be a meghívott és szeretettel várt vendégek. Megható és kedves volt, hogy nyelvi nehézségek ellenére is milyen folyamatos a kommunikáció (köszölés-lábbal). Jöttek a finnek, németek, magyarok külföldről és belföldről (Zomba és Fazekasvarsánd, Erdély). Csodálatos dolog a testvéri találkozó: a finnek bensőséges, a németek kedves alkalmak mellett igazán emlékeztet a zombaiak beszámolója az új templom építéséről (felszentelése idén pünkösd vasárnapjának délutánján), a fazekasvarsándiak, erdélyi testvéreink szolgálata pedig megindító volt, bizonyosságot tettek hitükről, és arról, hogy hitük által magyarokként élni akarnak Erdélyben.

Pénteken reggel 6 órai kezdettel megszólalt az Orosháza Hangja helyi rádió, ahol már reggel 7 - kor elmondhattam köszöntő szavaim és az első áhitatot. Köszönettel vettük a számos lehetőséget, hogy az egyháziak képviselői, lelkészei is megszól-

alhattak gyakran a mikrofon előtt, s csak remény, hogy ez majd a jövőben is így lesz. Büszkéek voltunk a "rádiónkra". Bárcsak egyre többször szólalhatna meg ilyen szellemben ez a helyi adó, hogy a kereskedelmi reklámok mellett a lelki értékeket is tálalhatnánk, mert nemcsak árucikkkel él az ember...

Elérkezett az ünnepi vasárnap. Reggel 9 óra. Április 24. Meghatottan álltam sokadmagammal egy leendő új templom alapkövének letételénél. Az ünnepi pillanat nagyságát átélhettük, s most már könyöröghetünk Istenünkhöz azért, hogy az alapköre szép templomépületi kerületen minél hamarabb.

Ezután zentólasig megtelt az ősi templom, s együtt éreztem azokkal, akik hely hiánya miatt állni kényeszerültek. A püspöki ígéhirdetés a legnagyobb hiányunkra mutatott rá: a lelkiségre! Veszedelemesen veszélybe került az ember lelki világa, pedig az katasztrófát jelent, ha elszaporodnak a lelketlen emberek. Isten akar miniket Lélekkel megajándékozni.

A szubjektív, azaz elfogult krónikás meghatódva néz vissza. Nagyon nagy öröm, hogy mindezt átélhettük és sokan. Ám azért, mégis kár, hogy van közömbösség, nemtörődomség. Kár, hogy sokan kivonták magukat és egyben élményektől fosztották meg magukat. Pedig csodálatosan frissítő volt ez a hét.

Üzenet valakinek, egy zúgóldó orosházinak:

Amikor az új templomunk alapkövének letétele befejeződött, a sokaságot megelőzve igyekeztem be a nagytemplomba. Két idősebb hölgy állt meg a kocsim közelében. Amikor az egyik megtudta, hogy új templomot fogunk építeni, így fakadt ki: inkább gyógyszerterápiát építenének. Üzenem, hogy az új templom nem zárja ki a gyógyszerterápiát, de ebben a leendő új templomban is gyógyszer szeretnének és szeretnének utódaink hirdetni, gyógyszerterápiát a bűn és a halál ellen! Aki nem hiszi, próbálja ki! Áldott légy ó, Orosháza! Áldott legyen a történelem ÚRA!

Ribár János

Olvasóink és leendő olvasóink írják...

Örömmel olvastam kiskunhalasi olvasónk kedves levelét, amelyből itt idézni is szeretnék: "A jubileumi istentiszteleten láttam... sok régi ismerőst, szólni senkinek sem tudtam, mert a könnyem szakadatlanul hullott. Az ünnepségről "egy valamikor orosházi" osztálytársamtól szereztem tudomást, aki elküldte nekem az OROSHÁZI HARANGSZÓ 1. számát. Az Evangélikus Életet rendszeresen járatom, de erről a nagy eseményről semmi előzetest nem találtam. Úgy látszik, nem gondoltak arra a sok ezer szerencsétlenre, akiket a sors elsodort Orosházáról, de lélekben otthon vannak... Kérem tájékoztatását, hogy az Orosházi Harangszóra hogyan lehet előfizetni. Ha meghírdetnék az előzetes előfizetés lehetőségét az Evangélikus Életben, biztos sok megrendelő lenne. Könnyű az orosháziaknak, akik a templom tövében laknak, de akik szétszóródtak?! Kérem és köszönöm szíves tájékoztatását." (Név és cím a Hivatalunkban).

Meglepetéssel vettem tudomásul, s természetesen örömmel is, hogy szerény lapunk átlépte Orosháza szűkebb határát. Nagyon is jó gondolat, hogy lapunkat ne csak az orosházi orosháziak olvashassák, hanem azok is, "akiket a sors elsodort" innen, "de lélekben" itthon vannak. Ennek érdekében szeretettel kérjük itthoni olvasóinkat, hogy segítsenek a határ-átlépésben, tehát akik tudnak ilyen elsodort testvérekről, ismerősökről, juttassák el hozzájuk lapunkat. Orosházáról sok irányba nagyon sokan mentek el különféle okok miatt. Sokan visszavágnak, visszahúzzák őket a szívük. Továbbá nagy örömmel vesszük, amennyiben olvasóink megkeresnek bennünket bármilyen formában (személyesen, telefonon, levélben), mert eleven kapcsolatot szeretnénk azokkal, akihez szólunk! "Orosháziak a Templom tövében" - köszönjük ezt a megfogalmazást, mert szívhez szóló, és tudatosítja nekünk, hogy szívvel is lehet nézni a templom felé.

Szerkesztő

„ ... OROSHÁZINAK... EVANGÉLIKUSNAK VALLOM MAGAMAT ... ”

Koszorús Oszkár ny. esperes, 80 éves

Az Orosházi Harangszó mikrofonjával kezemben becsöngettem Koszorús Oszkár nyugalmazott esperes úr lakasába. Latogatásom célja, hogy a 80. születésnapját ünneplő lelkész életéről, szolgálatáról faggassam. Möricz utcai kis lakásában, régi bútorok között ülve beszélgetünk. Amikor Oszkár bácsi megszólal, észrevétlenül kilépünk a jelenből és megelevenedik a múlt.

K.O.:

1914 június 10-én Erdélyben, Resicabányán születtem. Utam Kecskemétre vezetett, majd Lajtaújfalura. Győrra, végül Szarvasra. Elemi iskoláimat Győron végeztem, középiskoláimat Kecskeméten. Mezőtúron és Szarvason.

Indítást a lelkészi szolgálatra korán kaptam, mert édesapám lelkész volt, édesanyám imádkozó lélek - ők egyengették utamat, majd hitoktatóm. Érettségi után az Erzsébet Tudományegyetem Hittudományi Karára kerültem, Sopronba. A Teológiát elvégezve Gyulára, Tiszaföldvárra és Szentetornyára kerültem. Ezután Orosháza következett. Rákóczi telepen szervező-lelkész voltam. Itt választottak meg parókus lelkésznek, és ma is a gyülekezet örökös tiszteletbeli lelkésze vagyok. 1943-ban egyhangú választással meghívtak Szentetornyára. Két évet tábori lelkészként is szolgáltam, 1945. áprilisában hadifogságba estem, csak novemberben kerültem haza.

Az egyházi ranglistán gyorsan haladtam, már 1947-ben

alesperes voltam, ezzel egyidejűleg több országos és kerületi tisztséget is viseltem.

1956-ban kerültem Orosházára. 1959-ben - bár nem voltam jelölt - esperessé választottak. Később még öt alkalommal választottak meg a hétéves esperesi ciklusra. 1982-ben vonultam nyugdíjba, de még Szentetornyán tovább szolgáltam 1984-ig.

Gy.G.:

1938-tól 1984-ig szolgáltál aktívan, hogyan lehetne összegezni a 46 évet.

K.Ö.:

Nehéz, megpróbáltatásokkal teli időszak volt ez. Mint pályakezdő örököttem egy félig felepujt templomot és tetemes adósságot Rákóczi telepen. Orosházára kerülve Fürst Ervin mellett kellett helytállnom, aki ekkor már nagy múltat és munkásságot tudhatott maga mögött. Orosházi lelkészként egyszerre kellett minőségi és mennyiségi követelményeknek megfelelni. Lelkészi pályafutásom során mintegy ezer keresztelest, ezer esküvőt és 3500 temetést végeztem, az esperesi hivatal vezetése és egyéb lelkészi munkák mellett.

Gy.G.:

Volt-e magánéleled a lelkészi szolgálat mellett? Hallhatnánk valamit a családról?

K.O.:

1941-ben nősültem, feleségem Bartos Éva tanítónő lett, apósom Bartos Pál esperes volt. Négy gyermekünk szüle-

tett. A legidősebb fiamat, Oszkárt mindenki ismeri Orosházán úgy is, mint Orosháza legjobb ismerőjét. Az ő felesége Kovács Hajnalka, óvónő. Második fiunk Pál, többszörös mérnök felesége Dr. Véghelyi Erzsébet szintén mérnök. Harmadik fiunk, László tizenhatévesen húnyt el és pár éve veszítettük el Ferenc nevű fiunkat. Feleségem 1988-ban halt meg.

Gy.G.:

Az utóbbi években egészségem megromlott, mégis azt látjuk, hogy sorsodat zúgolódás nélkül, sőt bizonyos derűvel viseled..

K.O.:

A szolgálatom végig igen nehéz volt, de Isten keze segítette a szolgálatban, annak ellenére, hogy tüzes kohóba helyezett. Minden salakot így akart leolvasztani rólam a szenvedés tüzeiben, hogy sokszor betegséggel látogatott meg és őt nagy műtéten estem át.

Gy.G.:

80 év nagy idő és egyben sokezer kilométeres út is. Er-

délyből indultál, majd Kecskemét, Gyón, Sopron, Szarvas állomások következtek, hogy csak néhányat említsek. Valójában hol vagy otthon?

K.O.: Hová való vagyok? Orosházinak vallom magam, evangélikusnak vallom magam. A templom, ahová már nem tudok elmenni, a szívemhez nőtt, a gyülekezet gazdag történelmével együtt. Krisztus keresztje tőlem elválaszthatatlan. Megáldom az orosházi lelkészeket, a tisztségviselőket, minden imádkozó testvéremet és a város egész népét.

Gy.G.:

A gyülekezet nevében és mindazok nevében, akik szeretetteljes emlékezetükben hordozzák Koszorús Oszkár esperes urat, köszöntlek, és Isten gazdag áldását kérem életedre.

Köszönöm a beszélgetést.

Győri Gábor

Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és ime: új jött létre
/2Kor.5,17/

A hajnal evangélikus óvoda megáldása

Jubilate vasárnapja ebben az esztendőben nemcsak a gyülekezet 250 éves fennállásának ünnepe volt, hanem egy csodálatosan szép esemény is óvodánkban!

Ezen a napon Dr. Harmati Béla püspök úr megáldotta óvodánkat. Felemelő, ünnepi hangulatban gyűltünk össze erre az alkalomra az óvoda udvarán vendégeinkkel, felnőttek és gyerekek a hat csoportból.

Mindannyian mélyen átéreztük, hogy Isten megújító kegyelme segített bennünket abban, hogy idáig eljuthattunk. Munkatársaim meghatottan énekelték a gyerekekkel együtt, a Hajnal Óvoda énekét: "Jöjj Jézusunk, hű barátunk, óvodánkba téged várunk..." A gyerekek éneke, a versmondások után a püspök úr szólt a gyerekekhez és a felnőttekhez, kiemelve e nap történelmi jelentőségét. A kedves, barátságos köszöntést óvodásaink sok-sok "zombai kisharang" zúgását utánozva, énekkel köszönték meg.

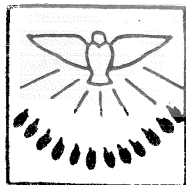
Ezután a "Vezess Jézusunk" éneklésével indultunk az óvoda bejáratához, ahol lelkésziünk Győri Gábor által készített szimbólumot avattuk fel, amely ezután óvodánk jelképe lesz. A "Miatyánk" közös elmondásával és közös énekléssel fejeződött be az óvodai ünnepség.

E nap jelentőségét talán még igazán fel sem tudjuk fogni. Teremtőnk azonban úja és újra segít bennünket a különböző történelmi korszakokban, hogy hívását meghallva, őt szolgálva, induljunk a hozzá vezető úton!

Az óvoda léte a gyülekezet számára egy ígéretes jövőbeli lehetőséget jelent a továbbélésre, a megújulásra, hogy nyitott szívvel, hálával és szeretettel mondhatnánk mindannyian:

"Örvendj egész föld az Istennek!"
/Zsolt.66,1/

Révészné Tóth Erzsébet
óvodavezető

Orosháza történetét összefoglaló műsoros videokazetta kapható „Áldott légy oh Orosház” címmel az Evangélikus Lelkeszi Hivatalban és Koszorús Oszkár Könyves boltjában.

Ára: 1.000.- Ft

Van esély a sikerre!...

Az ember egész küzdelmes élete győzelmek és kudarcok sokaságából áll. Természetesen senki sem készül kudarca, hanem győzelemre, vagy legalábbis jó helyezésre.

Miben akartok győzni? - teszem fel a kérdést diákjainknak.

Győzni játékokban, győzni sportban, győzni mindenféle akadály fölött, legyőzni a kényelmességet, legyőzni a megfáradást.

Mennyi esélyük van a győzelemre? Nem egyszerű erre válaszolni, de függ célkitűzéstől, képességtől és akarástól.

A Tancsics Mihály Gimnázium I. és II. egyházi fakultációs osztályának vannak olyan tanulói, akik tetteikkel igyekeznek bizonyítani, hogy van esély a győzelemre.

A Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium ebben az évben is megrendezte az "Úr érkezése" országos szavaióversenyt. A kétnapos, meghívásos rendszerű vetélkedőre 12 iskola delegálta legjobb versmondóit. A zsűri elnöke Vitai András, a Nemzeti Színház tagja volt.

Ezen a versenyen Jónás Irén II. osztályos tanuló országos III. helyezést ért el.

Felkészítője: Somi Éva tanárnő

Április 23-án a Deák téri Evangélikus Gimnáziumban megtartották a III. országos Bibliaismereti versenyt. Az orosházi egyházi osztályokat Berta Beáta és Oroszi Mária másodikos tanulók képviselték.

Csapatversenyben Berta Beáta országos második helyen végzett.

Felkészítője: Pintér János esperes.

A Tájak, Korok, Múzeumok országos versenyen Székely Tamás másodikos tanuló csapatversenyen országos 8. helyen végzett.

Felkészítője: Király Irén és Keller József tanárok.

Orosházán a Petőfi Művelődési Házban tartották a Justh Zsigmond vers- és prózamondó területi versenyt, melyen négy másodikos tanuló indult.

Közülük Jónás Irén második, Szilágyi Katalin harmadik helyezést ért el.

Felkészítőjük: Somi Éva tanárnő.

Békéscsabán került sor az Irinyi János kémia verseny megyei fordulójára, ahol Csehi József másodikos tanuló 8. helyen végzett.

Felkészítő tanárai: Formann Istváné dr. és Dienes Béláné.

A gimnáziumban megtartott "Tancsics tanulmányi versenyeken" Szilágyi Katalin mnagyarból 2. helyezést /II.o.tanuló/, Horváth Katalin elsős tanuló történelemből 3. helyezést ért el az évfolyamukon

Az Orosházi Leánykarban énekelnek

Csabai Mária,

Horváth Katalin és

Mórocz Erika

Szép hangversenyeiken örömmel tapsoiunk. A szép hangú Horváth Kati elsős tanuló a Madrigál Kórusnak is tagja.

Diákjaink szívesen vállaltak feladatot a város újr alapítási évfordulójára rendezett ünnepeken.

"Akikért a zombai harang szól" előadásán Kocsondi Sándor és Csehi József másodikosok szerepeltek sikerrel.

A zombai emlékfutásra kilenc, a sportot kedvelő diák jelentkezett.

A két egyházi osztály 37 tanulója szerepelt irodalmi összeállítással az egyházi oktatási intézmények bemutatkozó ünnepi műsorán.

Örömmel tettek fogadalmat a cserkész mozgalomban tevékenykedő diákjaink:

Berta Beáta

Májer István

Károlyfalvi Zsolt

Nagy Judit

Többször láttuk már szerepelni Horváth Katalint a sikeres néptánc együttesben.

Szívesen emlékszünk Kukucska Nóra elsős tanuló versmondására, mely a katolikus templomban megrendezett karácsonyi hangversenyen hangzott el.

Felkészítője: Pleskó Ilona tanárnő

A megyei atlétikai bajnokságon futó csapatversenyen Sin Andrea másodikos tanuló első helyezést ért el, és így az országos bajnokságon is részt vehet.

Többször feltették már nekem a kérdést: "Mit jelent számomra egyházi fakultációs osztályokban tanítani?"

- Sok örömet, amit szorgalmasan tanuló és komoly gondolkodású, jó humorú és Istent kereső tanítványaim jelentenek.

- Sok szomorúságot, olykor bosszúságot, amit egy-egy lusta, hanyag diák szerez nekem.

Ezekben az osztályokban ott a fény, a siker, a győzelem és ott az árnyék is, a sikertelen tanulmányi eredmény és a semmivel nem törődő diákok csoportja.

Meg kell értenie és éreznie az ifjúságnak, hogy tanáraik és az egyház türelmet és szeretetet, szívonaílas szakmai munkát, keresztvéen alapon álló erkölcsi nevelést, kölcsönös odafigyelést és megbecsülést nyújt, ezzel a lehetőséggel élni kell.

Pál Tamásné
osztályfőnök
 Tancsics Mihály Gimnázium
 egyházi tagozat

Rekviem temetkezés

Kívánsága szerint gondoskodunk elhunyt hozzátartozója végtisztességéről. Teljeskörű szolgáltatást nyújtunk, kérésére mindenben eljárunk Ön helyett.

Beszerezzük a szükséges okmányokat, az özvegyi nyugdíj és az utolsó havi nyugdíj igénylésében segítünk.

Szolgáltatásunk az egész ország területére kiterjed.

Irodánk az Evangélikus Egyház mellett található, ahol munkaidőn túl is személyes és telefon ügyeletet tartunk.

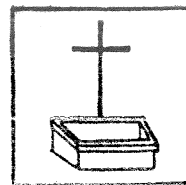
Címünk: **REKVIEM TEMETKEZÉS**

Orosháza

Győri Vilmos tér 1.

Telefon: **(68) 311 053**

Éjjel - nappal állunk az Önök rendelkezésére.

Nem kell már virágot hoznia!

Az **ALVÉGI TEMETŐBEN** megnyílt a **KEGYELET VIRÁGBOLT**

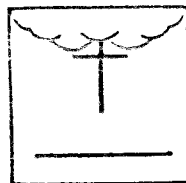
Szolgáltatásaink:

- koszorúkészítés
- koporsódíszítés
- kerti szerszámok kölcsönzése
- templomdíszítés (esküvőre, keresztelőre)
- teremdíszítés (esküvőre, karácsonyra)
- ballagási csokrok (előrendelésre is)
- alkalmi csokrok (névnap, születésnap, stb.)
- asztali díszek készítése

Kedvező áron kínálunk vágott és se-lyemvirágokat is.

Nyitvatartás: a hét minden napján (egész nap)

Cím: Báthory u. 26
 (bejárat a Móricz Zs. u. felől,
 Jelinek gumissal szembeni utca)

Gyülekezeti hírek

Keresztelés:

Megkereszteltük templomunkban március 27-től május 22-ig az alább felsorolt szülők gyermekeit:

Gyömrei József és Gyömreiné Vincze Ildikó fia: Bence
Dr. Vági József és Dr. Váginé Farkas Ildikó gyermekei:
Szabolcs, Zsolt és Csongor

Haklik József és Szemenyei Anikó fia: Attila, József
Olasz János és Bujáki Etelka gyermekei: Éva és Aranka
Birkás Tamás és Tarapcsik Margi fia: Tamás

Tarapcsik Bálint és Keresztes Margit leánya: Gyöngyi
Kerék Zsolt és Klossa Melinda fia: Zsolt

Virág István és Temesi Anita Krisztina leánya: Szabina
Lónai Sándor és Horváth Erzsébet leánya: Hajnalka

Tóth Péter és Tóth Zsuzsanna leánya: Emese
Szelezsán József és Németh Ágnes fia: Adám
Horváth Zoltán és Kránitz Erika leánya: Denise
Benkő Zoltán és Gulyás Szabó Ágnes gyermekei: Zoltán és Csaba

Benkő Zoltán és Pusztai Mónika leánya - Andrea
Böjti Antal és Zseák Edig leánya: Renáta - Andrea
Fekete Pál és Zsiros György fia: Pál

Szemenyei Béla és Kostyalik Gyöngyi leánya: Csilla
Horvát Antal és Suba Klára fia: Antal - László

Borbély Mihály és Benkő Erika leánya: Henrietta
Szekeres Sándor és Kormos Gyöngyi leánya: Gyöngyi
Gálík Pál és Szikora Anikó fia: Péter - Tamás

Isten áldása legyen a gyermekeken és családjukon!

Házasságkötés:

Hávris Szabolcs és Horváth Andrea május 14-én kötöttek házasságot.

Bujáki Sándor és Szendi H. Rozália május 14-én kötöttek házasságot.

Maglóczki József és Berjás Anita május 21-én kötöttek házasságot.

Isten vezesse és irányítsa őket életútjukon és segítsen megtartani fogadalmukat!

Temetések: március 21 - május 10-ig.

Horváth Béláné/Jankó Katalin 84 éves/, Sziaikovics András /74/, özv. Csete Sándorné /Jankó Katalin 83/, özv. Bacsur Antalné /Györgyi Gizella 83/, Zábrák Ferencné /Horváth Julianna 83/, Cserven István /50/, Pillár Pál /73/, Németh Sándor /72/, özv. Nagy Ferencné /Takács Mária 84/, Lovász Ottóné /Hajdu Lenke 59/, Menedorf György /86/, Kun Sándorné /Adám Rozália 87/, özv. Plenter Imréné /Plenter Eszter 93/, Plenter Józsefné /Csiszár Julianna 93/, Unk Gyuláné /Csányi Judit 84/, Benkő Béla /72/, özv. Szemenyei Sándorné /Horváth Mária 95/, id. Bors József /90/, Arató Zoltán /62/, Szalók József /72/.

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok....
/Mt 11,28/

Az Orosházi Harangszó evangélikus lap kiadásának költségeire az alábbi adományok érkeztek március 28 - május 10-ig.

Dr. Soós Tibor	1000.-
Kulcsár István	1000.-
Lászlóffy BT.	3000.-
Bérces Elemérné	2000.-
Gyuró Jánosné	1000.-
Csonka Béláné	1000.-
Soltész Andrásné	1500.-
Darida Lajosné	500.-

Nagy Pálné	1000.-
id. Koszorus Oszkár esperes	1000.-
Pintér Attila	1000.-
Dr. Kocsondi Györgyné	100.-
Barna Sándorné	100.-
Fésü Józsefné	100.-

Isten áldása legyen az adakozó testvéreken.

-- Egyházzenei tábor és kántóképző lesz orosházán augusztus 1-13. között. Részvételi díj koszt és szállás biztosítása mellett: 4.500 Ft.

-- Minden vasárnap 9 órai kezdettel gyermekek és szülei számára rövid istentiszteletet tartunk a templom Györy-teremben.

-- Vallás, egyház, Biblia stb. iránt érdeklődőknek ősztől kezdve tanfolyamokat szervezünk. A tanfolyam célja az ismeretek bővítése. Részt vehetnek rajta már megkeresztelt és meg nem keresztelt érdeklődők. A tanfolyam díjtalan. Egyéb tudnivalókról tájékoztatást a lelkészi hivatalban adunk /Thék E.u.2./.

-- Junius 4-én szombaton 16 órakor konfirmációra készülő fiataljaink vizsgáznak a Györy-teremben.

-- Junius 5-én vasárnap 10 órakor istentisztelet keretében konfirmáció és úrvacsora osztás, mely alkalmával szeretettel várjuk a diákokat, szülőket és pedagógusokat.

-- Tanévzáró istentiszteletünket junius 12-én 10 órakor tartjuk. Szeretettel várjuk az iskolák pedagógusait és diákjait közös hálaadásra.

-- Május 30-án a 2. sz. Általános iskolában 16.30 órakor Lévítakör keretében "Egy nemlátó látása" címmel előadás lesz. Farkas Mátyás szegedi vak zongoratanár bizonyosságtétele hítről, zenéről, szövegről és muzsikáiról. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Május 20-án 18.30 órakor Békéscsabán az evangélikus Kistemplomban a nagyszerű "Akikért a zombai harang szól" című műsor megismétlése lesz Györi Gábor ig. lelkész vezetésével.

Az Iskolaszék megalakulásáról

Az 1993. "LXXIX. törvény a közoktatásról" 59. -nak rendelkezése alapján 1994. III. 24-én a 2. sz. Általános Iskolában megalakult az iskolaszék.

Alakuló ülésén az iskolaszék megalakítását előkészítő bizottság elnöke, Papp Dezsőné igazgatóhelyettes ismertette a vonatkozó törvényeket. Majd a Szervezeti és Működési Szabályzat megismerése, elfogadtatása és a tisztségviselő megbízatása következett. Megállapodás történt az ülések témáiról és azoknak rendjéről, időpontjáról.

Az iskolaszék választott és megbízott tagjai:

Elnök:

Ribár János evangélikus lelkész /Önkormányzati mb /

Helyettes: Musztafa Szulimánné Horváth Györgyi pedagógus /iskolai megbízott tagozatvezető/

Titkár:

Török Lajos szülő

Jegyző:

Brachna Judit szülő

Jantos Istvánné igazgató /önkormányzati megbízott/

Koszorus Oszkár /önkormányzati megbízott/

Dr. Csizmadia Ferencné iskolai SZM elnök

Nagy Sándorné igazgatóhelyettes /önkormányzati megbízott/

Patakiné Tóth Mária /pedagógus iskolai megbízott

Pünkösdi lélekkel

- pedagógiai jegyzet -

Soraimban elmélyedve gondolkodom. Azon tűnődök, hogy nekem, pedagógusnak mit nyújt a pünkösöd ünnepe. Mindenekelőtt az evangélikus egyház egyik ünnepeként a Szentlélek kitöltését és az egyház születését ünnepelem. Jézus Krisztus tanítványai jelennek meg előttem, kik "megtelének" Szentlélekkel. A Szentlélek műveként pedig kialakul az egyház. Példaképként méltatom az apostolok missziós munkáját, akik hírhírdetésükkel gyülekezeteket, egyházakat kellettek életre, melyeket a közös hit tartott össze.

Az Ószövetség elbeszélése szerinti pünkösödökre is emlékezem, amikor az aratást hálaadásképpen, majd később a Tízparancsolat adományozását ünnepeleik. Tudjuk, hogy pünkösödkor történt ugyanis a sinai-hegyi kinyilatkoztatás, a Tízparancsolat isteni kijelentése. A próféták szerint a kiválasztott nép - Isten tanításainak és törvényeinek hordozásával - olyan feladatot, elkötelezettséget kapott, mellyel többet kellett vállalnia magára a törvények megvalósításával, a társadalmi és erkölcsi elvárások teljesítésével.

Se nem naivitás, se nem túlzás részemről, ha úgy gondolom, hogy mi, pedagógusok is lehetünk "próféták". Ha nem is a szó szerinti, az isteni kinyilatkoztatásnak látnok követői, de a pedagógiai hivatás, a humánus eszmék hirdetőivé válhatunk. Olyan "prófétákká", akik a nemes, az egyetemes emberi értékek lelkes megvalósítói, életünk, munkánk példamutatásával. Ezt az fejezi ki legjobban, hogy nemcsak a társadalmi-polgári-törvényeknek, elvárásoknak teszünk eleget, hanem a keresztény értékekkel telített életünkkel, a Tízparancsolat magunkra vállalásával is.

Közzoktatásunk alapdokumentuma, a Nemzeti alaptanterv tartalmazza azt a szükségszerű elvárást is, hogy: "A Tízparancsolat életszabályai meghatározó érvényűek az emberi együttélés és a személyiség kibontakoztatása szempontjából." Ez arra kell, hogy készítessen minket, mi szerint szükséges felkészülnünk arra a feladatra is: Mit jelent a Tízparancsolat megvalósítása a pedagógus pályán? Sokaktól hallottam, mit ért az a hittan oktatás, amikor a gyerekek csak "bedarálták a Tízparancsolatot. Magam viszont hálás vagyok azért, hogy diákéveimben nemcsak belém súlykozták, de meg is követelték, hogy azok szerint éljek. Tény, hogy a verbális, azaz a szóhoz kötött szabályokat tartalommal kell megtölteni. Példamutatásainkkal úgy adjuk át gyermekeinknek, hogy azokat megértésük és bizonyosságát adják annak, hogy azok eszmeiségét meg is élük. Leckefelmondás helyett ők nyilatkozzanak azok befogadásáról vagy megkérdőjelezhetőségéről.

A minap különös kérdésre kellett választ adnom: A pedagógus lelkesíthet-e anélkül, hogy rajongóvá tenne?

Természetesen igen. Ha hisz az átadandó eszmékben, s lelkesítve buzdítja tanítványait az ismeretek elsajátítására, és az erkölcsös élet - a Tízparancsolat megtartására - kialakítására. A szeretettel fűtött lelkesítés rajongást válthat ki, ami oly mértékben fogadható el, hogy a lelkesítő iránt bámulatot, szeretetet érzünk, illetve lelkiesedünk valamiért, valakiért, csak hogy az elfogultság vezélye is fennáll. A megilletődésen - elfogódottság, meghatottság - túli rajongás már elfogultság, azaz részrehajlás.

Az ilyen lelkesítés mások rovására történő, igazságtalan kedvezés, elfogultság valakinek a javára. A jó pedagógus tevékenységének a hatékonyságát a lelkesedése meghatározhatja, de véikezik, ha részrehajlik önmaga, s munkássága iránt.

Ünnepi hangulatban hajlamosak vagyunk az elmélyedésre, a jó és szép törekvések befogadására, engedünk a lelkesedésnek. A hiba akkor jelentkezik, ha mindez "pünkösdi királyság", rövid ideig tartó dicsőség. Ha viszont a Szentlélek világítja meg az életutunkat, akkor elkötelezettséggel vállalhatjuk, hogy többet és jobbat teszünk önmagunkért és másokért. Hogyan? Szavaink, tetteink

autentikusak lesznek, vagyis hitelesek, megbízhatók. Hirtelenében nagyot változna körülöttünk az élet, ha mindenki - kivétel nélkül - szavahihető, szótartó, megbízható, hitelt érdemlő lenne. A hitelt érdemlő, megbízható ember lelkiismeretes, a felelősségérzettel áthatott, rendezett életű, kiegyensúlyozott, tisztességes és becsületes. Nem két-szemű, kétarcú, aki kétfélet csinál egyszerre. Összhangban van az "amit mond" és az "amit tesz" között.

Pünkösdi hittel lenne jó azt is vállalnunk, hogy mi legyünk a legjobb szemléltetési eszköz, hivatásunkat tükrözze a pedagógushit, és merjük adni önmagunkat - annak lelkesítő sugárzásával -, hogy: így élek én. Továbbá feladatunk "prófétái" megnyilvánulásával vállalnunk kellene az egyetemes emberi értékek megőrzését a keresztény értékekkel együtt, elsősorban a humanitást, a szeretetet - ha kell a felebaráti szeretetet, - a feddhetetlen lelkiismeretet. Tevékenységünkben egyik legszebb kifejezés a gyermeki lélek. Vajon törődünk-e vele, és ha igen, hogyan?

Pünkösdi lélekkel ünnepelek mélyeséges hálaadással, kérve az Istent, hogy a Szentlélek töltsön be minket és a Tízparancsolat vállalásával éleszthessük újjá társadalmunk erkölcsét és hitünkkel erősítsük szeretett egyházunkat.

Dr. Pleskó András

HÍREK

-- Örömmel tudatjuk a gyülekezettel, hogy Isten segítségével az Általános Iskola egyházi tagozatára történt beiratkozás után egyházi iskolásaink száma 57 fővel gyarapodott. Az első osztályosok tanítói szeptember 1-től Musztafáné Horváth Györgyi és Maczkó Lászlóné lesznek.

-- Először került sor cserkészek avatására április 10-én a templomban, istentisztelet keretében. 8 órakor a rákóczi telepi evangélikus templomban az 1502. sz. gróf Széchenyi István cserkészcsapat, majd 10 órakor az orosházi evangélikus templomban az 512. sz. Győry Lóránd cserkészcsapat tagjai tették le az esküt, az igehirdető Ribár János lelkész volt. A csapatzásziók megáldására április 24-én került sor ünnepi istentiszteleten, Dr. Harmati Béla püspök szolgálatával.

--Az egyházi általános iskolások évről vizsgája június 3-án 16 órakor lesz az evangélikus templomban. A gyülekezeti tagokat szeretettel várjuk.

Orosházi Harangszó - Kiadó: Evangélikus Egyház-köztség 5900 Orosháza, Thek Endre u. 2. Kiadásért felelős: Pintér János esperes. Szerkesztésért felelős: Ribár János lelkész. Társszerkesztő: Győri Gábor igazgató-lelkész, Koszorús Oszkár.

Készült az INICIALE BT. nyomdájában Orosháza